

K E N D E L S E

Sigmax Law Enforcement B.V.
(advokat Carsten Sommer Andersen og advokat Anders Birkelund Nielsen,
København)

mod

Rejsekort A/S
(advokat Hanne Bender, København, og
advokat Martin Stæhr, Hellerup)

Den 23. februar 2018 afsagde klagenævnet kendelse vedrørende påstandene 1 og 2. Sigmax Law Enforcement B.V. ("Sigmax") nedlagde den 13. marts 2018 påstand om erstatning. Denne kendelse vedrører erstatningspåstandene.

Spørgsmålet om erstatning har været behandlet på skriftligt grundlag.

Sigmax har i et supplerende processkrift af 22. maj 2018 nedlagt følgende endelige påstande vedrørende erstatning:

”Påstand 1

Rejsekort A/S tilpligtes at betale Sigmax Law Enforcement B.V. 3.190.030,00 kr., subsidiært et af Klagenævnet for Udbud fastsat mindre beløb, med procesrente fra den 6. oktober 2017.

Påstand 2 (subsidiær i forhold til påstand 1)

Rejsekort A/S tilpligtes at betale Sigmax Law Enforcement B.V. 195.742,00 kr., subsidiært et af Klagenævnet for Udbud fastsat mindre beløb, med procesrente fra den 6. oktober 2017.”

Rejsekort A/S ("Rejsekort") har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært frifindelse mod betaling af et mindre beløb med procesrente fra den 22. maj 2018.

Sigmax har opgjort kravet i påstand 1 vedrørende positiv opfyldelsesinteresse således:

Art	Beløb, kr.
(1) Klagers dækningsbidrag	3.551.929
(2) Usikkerhed forbundet med Klagers dækningsbidrag (lønomkostninger svarende til to ugers ekstra udviklingsarbejde er medtaget)	152.520
(3) Behov for kapacitetsudvidelse	209.379
(4) Klagers erstatningskrav, (4) = (1) – (2) – (3)	3.190.030

Sigmax har opgjort sit krav i påstand 2 vedrørende negativ kontraktsinteresse således:

	Omkostninger, kr.
Lønomkostninger til [...] (52 timer)	
Lønomkostninger til [...] (145 timer)	
Lønomkostninger til [...] (95 timer)	
Lønomkostninger til [...] (103 timer)	
Lønomkostninger til [...] (8 timer)	
Lønomkostninger i alt (403 timer af 426 kr. i gennemsnit)	171.523
Rejseomkostninger i forbindelse med deltagelse i udbud	24.219
Klagers interne omkostninger i alt	195.742

Ansvarsgrundlaget:

Ved kendelsen af 23. februar 2018 konstaterede klagenevnet, at Rejsekort under udbuddet har overtrådt EU-udbudsreglerne således:

”Ad påstand 1 og 2:

Rejsekort A/S har handlet i strid med ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsprincippet i forsyningsvirksomhedsdirektivets artikel 36, stk. 1, ved at tildele kontrakten til Thales, idet Rejsekort A/S afveg fra

vilkårene for fordelingen af point uden at motivere denne beslutning eller oplyse tilbudsgiverne om denne beslutning.

Rejsekort A/S' beslutning af 5. september 2017 om at indgå kontrakt med Thales Communications and Security annulleres.”

Sigmax har gjort gældende, at Rejsekort ved de pågældende overtrædelser af udbudsreglerne har handlet på en sådan måde, at Rejsekort efter de almindelige erstatningsregler er erstatningsansvarlig over for Sigmax.

Sigmax har i den forbindelse gjort gældende, at der er årsagssammenhæng mellem Rejsekorts ansvarspådragende handling og Sigmax' tab.

Sigmax har nærmere anført, dels at evalueringsmetoden var klart og utvetydigt beskrevet i udbudsbetingelserne, dels at evalueringsmetodens praktiske konsekvenser fremgik udtrykkeligt, så tilbudsgiverne kunne forstå evalueringsmetodens betydning for vægtningen og konkurrencen mellem tilbudsgiverne.

Beskrivelsen af evalueringsmetoden i udbudsbetingelsernes pkt. 10.3.3 udelukker ikke, at to tilbudsgivere kan dele en placering og opnå samme pointtal, hvis de tilbyder præcis den samme kvalitet. Tilsvarende udelukker beskrivelsen af evalueringsmetoden ikke, at Rejsekort kunne evaluere færre end fem tilbud. Hertil kommer, at der ikke gælder noget udbudsretligt krav om, at Rejsekort i ethvert tænkeligt scenarium skal udnytte hele pointskalaen.

Sigmax har yderligere anført, at Rejsekort i overensstemmelse med lovbemærkningerne til udbudslovens § 160, stk. 1, og klagenævnets praksis, herunder kendelse af 18. april 2018, A/S Julius Nielsen & Søn mod Forsvarsministeriets Ejendomsstyrelse, kunne evaluere tilbuddene relativt i forhold til hinanden.

Evalueringsmetoden afspejlede de relative forskelle mellem tilbuddene, idet pointskalaen med fem trin blev anvendt ved den skønsmæssige bedømmelse af delelementerne til delkriteriet ”Supply security, quality and compliance with time schedule”, og Rejsekort begrænsede antallet af tilbudsgivere i forbindelse med udbudsprocessen. Ved evalueringen af kvalitative kriterier foretages typisk skønsmæssige bedømmelser af beskrivelserne i tilbuddene. Typisk anvendes også en pointskala, hvor der alene kan tildeles hele point-

trin, og hvor eventuelle forskelle mellem to tilbud resulterer i en pointforskel på minimum ét pointtrin. Der gælder ikke udbudsretlige regler for antallet af trin på en pointskala til bedømmelse af kvalitative kriterier, jf. bl.a. lovbemærkningerne til udbudslovens § 160, stk. 2.

I et udbud med forhandling, hvor Rejsekort havde til hensigt at udvælge fem ansøgere, for derefter at modtage indledende tilbud og til sidst at begrænse antallet af tilbud, der skulle forhandles, er den valgte evalueringsmodel netop anvendelig. Den var konkret egnet til først at afspejle de større forskelle mellem delementerne i de fire indledende tilbud (ved at tildele pointene 100, 80, 60 og 40 til henholdsvis nr. 1, 2, 3 og 4) og derefter afspejle de små forskelle mellem delementerne i de to endelige tilbud (ved at tildele pointene 100 og 80 til henholdsvis nr. 1 og 2).

Rejsekort har først under erstatningssagen gjort gældende, at udbuddet ikke kunne danne grundlag for en lovlig tildelingsbeslutning. Rejsekort har imidlertid ikke bragt den indgåede kontrakt med Thales til ophør, selvom Rejsekort ifølge kontraktens pkt. 34.1 har mulighed for at opsige kontrakten med et varsel på 20 arbejdsdage, og Rejsekorts tildelingsbeslutning er blevet annulleret af klagenævnet.

Beslutningen om at prækvalificere 6 ansøgere har ikke haft konkret betydning for Rejsekorts tilbudsevaluering, da Rejsekort alene modtog 4 tilbud, jf. herved klagenævnets kendelse af 6. august 2001, Oxford Research A/S mod Faaborg Kommune.

Sigmax har endelig anført, at virksomheden afgav tilbuddet med det bedste forhold mellem pris og kvalitet og ville have opnået den højeste score, hvis ikke Rejsekort havde ændret evalueringsmetoden. Sagens særlige omstændigheder medfører, at Rejsekort har bevisbyrden for, at Sigmax ikke ville være blevet tildelt kontrakten ved en lovlig og korrekt evaluering. Dette følger bl.a. af klagenævnets kendelse af 27. november 2013, Rent A/S mod Køge Kommune.

Rejsekort har gjort gældende, at de pågældende overtrædelser af udbudsreglerne indebærer, at Rejsekort efter de almindelige erstatningsregler ikke er erstatningsansvarlig over for Sigmax.

Rejsekort har således navnlig gjort gældende, at der ikke kan tilkendes en virksomhed erstatning, hvis det udbud, som erstatningskravet vedrører, ikke har kunnet danne grundlag for en lovlige tildelingsbeslutning, jf. eksempelvis klagenævnets kendelse af 20. maj 2014, Maxys A/S og Solid Software Development A/S mod Region Sjælland, kendelse af 10. december 2012, Marius Pedersen mod Aalborg Kommune, kendelse af 26. november 2012, Tecan Nordic AB mod Statens Serum Institut, og kendelse af 18. januar 2011, OK Entreprise A/S mod Tønder Forsyning A/S.

Af udbudsbetingelserne fremgår, at besvarelsenerne vedrørende de fem elementer, der indgik i delkriteriet "Supply security, quality and compliance with time schedule", ville blive evalueret relativt og på baggrund af en ren "trappemodel". Den trappemodel, der var beskrevet i udbudsbetingelserne, og de fiktive eksempler på evalueringen, der var anført, forudsatte, at der til hver en tid ville blive tildelt forskellige pointtal til tilbudsgiverne og på en ren "trappeskala", hvor nr. 1 fik 100 point, nr. 2 80 point, nr. 3 60 point osv.

Modellen med pointtrinene 100, 80, 60, 40 og 20 til henholdsvis nr. 1, 2, 3, 4 og 5 har hverken kunnet afspejle meget små eller meget store kvalitetsmæssige forskelle mellem tilbudsgiverne, jf. bl.a. kendelse af 12. februar 2010, Nøhr & Sigsgaard mod Direktoratet for Kriminalforsorgen. Trappemodellen indebærer, at to tilbudsgivere, der er lige gode eller stort set lige gode på et eller flere af de fem elementer, der indgår i delkriteriet, altid vil opnå en pointforskel på minimum 20 point i forhold til det pågældende kvalitetselement. Trappemodellen giver således ikke mulighed for, at to tilbudsgivere kan opnå samme pointtal eller en pointforskel, der er mindre end 20 point. Omvendt vil en markant forskel mellem eksempelvis den bedste og den næstbedste tilbudsgiver på et givent kvalitetselement aldrig kunne føre til en pointforskel på mere end 20 point.

Selv hvis to tilbudsgivere kunne dele en placering og opnå samme pointtal, var modellen uegnet, idet den ikke tog højde for, hvilke konkrete point der skulle tildeles to "lige" tilbudsgivere.

Det er ikke relevant for vurderingen af trappemodellens lovlighed, at den skulle anvendes i forhold til et kvalitativt underkriterium. Også når tilbud vurderes på et skønsomt grundlag, kan der være ganske små eller ganske store kvalitetsmæssige forskelle mellem tilbuddene. Det vil også i disse tilfælde være misvisende, at eksempelvis fem indkomne tilbud med hen-

holdsvis store eller små nuanceforskelle skal fordeles på en trappeskala mellem 20 og 100.

Evalueringsmodellen ville samlet ikke give et retvisende billede af det reelle styrkeforhold mellem tilbudsgiverne, og modellen var derfor ikke egnet til at identificere tilbuddet med det bedste forhold mellem pris og kvalitet. Med delkriteriets vægt på 65 % i forhold til underkriteriet ”Quality”, som også indgik med en vægt på 65 %, har trappemodellen haft en afgørende betydning for identificeringen af, hvilken tilbudsgiver der skulle tildeles kontrakten.

Rejsekort har tillige bestridt, at evalueringsmodellen skulle være egnet i forbindelse med et udbud, hvor der gøres brug af shortlisting. Det fremgik endvidere ikke klart af udbudsbetingelserne, at der ville blive foretaget short-listing.

Rejsekort har yderligere anført, at evalueringsmodellen hvilede på den klare forudsætning, at der ville indgå præcis fem tilbud i evalueringen. Det var ikke beskrevet i udbudsbetingelserne, hvordan modellen ville blive justeret, hvis man fra Rejsekorts side stod tilbage med færre end fem tilbudsgivere ved evalueringen. Da Rejsekort efter en short-listing stod tilbage med blot to tilbudsgivere, der afgav endelige tilbud, var det heller ikke af den grund muligt at anvende evalueringsmetoden, som den var beskrevet i udbudsbetingelserne.

Det forhold, at modellen var oplyst og beskrevet på forhånd, ændrer ikke på, at den var i strid med ligebehandlings- og gennemsigtighedsprincippet, jf. eksempelvis klagenævnets kendelse af 7. november 2017, Vojens Taxi og Servicetrafik ApS mod Midttrafik, Sydtrafik og Fynbus, og kendelse af 9. februar 2018, Dansk Cater A/S mod SKI.

Rejsekort har ikke bestridt, at Sigmax ville have opnået flest point, hvis Rejsekort havde brugt pointene 80 og 100 til evalueringen af de fem delelementer i delkriteriet. En evaluering, hvor der udelukkende gøres brug af to fastlåste ”trin” henholdsvis 80 og 100 point ved evalueringen af de to tilbageværende tilbudsgivere i forhold til fem forskellige delelementer, ville imidlertid være i strid med ligebehandlings- og gennemsigtighedsprincippet, da dette aldrig vil kunne afspejle de forskelle mellem tilbudsgivernes løsninger, der måtte være på de fem forskellige delelementer i delkriteriet.

I modsætning til kendelsen af 27. september 2013, Rent A/S mod Køge Kommune, som Sigmax har henvist til, har det ikke været muligt for Rejsekort at foretage en korrekt evaluering ved det gennemførte udbud, da evalueringsmetoden var beskrevet i udbudsbetingelserne og dermed var ”låst fast”. Den fastlagte evalueringsmetode har pr. definition afskåret Rejsekort fra at foretage en lovlig tildeling.

Rejsekort har anført, at Sigmax indgav klagen efter udløb af standstill-perioden og ikke ved klagens indgivelse anmodede om opsættende virkning. Thales havde på tidspunktet for klagenævnets kendelse den 23. februar 2018 allerede udført væsentlige dele af den udbudte kontrakt. Der var derfor, henset til almindelige værdispildsbetragtninger, ikke grundlag for, at Rejsekort skulle bringe den indgåede kontrakt til ophør. Idet udbuddet var omfattet af forsyningsvirksomhedsdirektivet, var der endvidere ikke nogen forpligtelse til at bringe kontrakten til ophør som følge af klagenævnets kendelse, idet udbudslovens § 185, stk. 2, ikke finder anvendelse.

Endelig har Rejsekort gjort gældende, at man i udbudsbekendtgørelsen og udbudsbetingelserne havde lagt sig fast på at prækvalificere 5 ansøgere. Beslutningen om at prækvalificere 6 ansøgere, som blev meddelt ansøgerne ved underretningsbreve af 17. maj 2017, var derfor i strid med udbudsmaterialet og udbudsreglerne.

De udbudsretlige fejl, der i det væsentlige relaterer sig til selve udbudsmaterialet, har påvirket gennemførelsen af udbuddet og haft væsentlig betydning for evalueringprocessen. Udbuddet har derfor ikke kunnet danne grundlag for en lovlig tildelingsbeslutning. Der er på den baggrund ikke den nødvendige årsagssammenhæng og derfor hverken grundlag for at tilkende Sigmax erstatning for den positive opfyldelsesinteresse eller den negative kontraktinteresse.

Erstatningskravet:

Ad påstand 1

Sigmax har oplyst, at tabsopgørelsen er foretaget med udgangspunkt i Sigmax' forventede dækningsbidrag for den konkrete opgave. Der er i opgørelsen taget hensyn til både en eventuel usikkerhed relateret til, om Sigmax

kunne have realiseret dækningsbidraget, og i hvilket omfang opgaven havde krævet en kapacitetsudvidelse.

Sigmax har anført følgende specificering vedrørende erstatningskravet om positiv opfyldelsesinteresse:

Art	Beløb, kr.
(1) Klagers dækningsbidrag	3.551.929
(2) Usikkerhed forbundet med Klagers dækningsbidrag (lønomkostninger svarende til to ugers ekstra udviklingsarbejde er medtaget)	152.520
(3) Behov for kapacitetsudvidelse	209.379
(4) Klagers erstatningskrav, (4) = (1) – (2) – (3)	3.190.030

Ad (1) - dækningsbidrag

Pkt.	Art	Beløb, kr.
4.1.2.1	(1) Tilbud	6.914.080
4.1.2.2	<u>Engineer</u> Lønomkostninger til udvikling af Rejsekortløsningen (ingeniører og softwareudviklere)	2.135.285
4.1.2.3	<u>License price</u> Omkostninger forbundet med udvikling af licensen bag den anvendte teknologi	0
4.1.2.4	<u>Service and support</u> Omkostninger til løbende service og support	600.000
4.1.2.5	<u>Rejser til Danmark</u> Omkostninger til besøg i Danmark i forbindelse med udviklingen af løsningen til Rejsekortet	439.960
4.1.2.6	<u>Andre variable omkostninger</u> Omkostninger til indkøb af ekstra hardware samt tilhørende lønomkostninger til testning.	186.906
	(2) Variable omkostninger i alt	3.362.151
	(3) Dækningsbidrag, (3) = (1) – (2)	3.551.929

Sigmax har oplyst, at beregningen af dækningsbidraget indeholder tilbudssummen samt en opgørelse over alle de variable omkostninger, der ville have været forbundet med at udføre opgaven, herunder løn til de ingeniører og softwareudviklere, som skulle have udviklet den specifikke løsning til Rejsekort, løbende omkostninger til service og support, omkostninger forbundet med rejseaktiviteter til Danmark i forbindelse med udviklingen af løs-

ningen og omkostninger relateret til testning af den specifikke løsning. Disse omkostninger udgør de omkostninger, som Sigmax har sparet ved ikke at udføre opgaven.

Tilbudssummen er bl.a. fastsat på baggrund af det antal licenser og den løbetid for kontrakten, som Rejsekort havde oplyst i forbindelse med spørgsmål/svar under udbuddet. Tilbuddet dækkede således over 2.000 licenser, idet Rejsekort havde oplyst, at 2.000 brugere skulle anvende den udbudte løsning. Korrespondance mellem Rejsekort og Sigmax under forhandlingsfasen viser endvidere, at der kunne blive tale om indkøb af op til 4.000 licenser.

Ad (2) - usikkerhed forbundet med dækningsbidrag

	Omkostninger, kr.
Lønomkostninger til udvikling per uge	76.260
Samlede lønomkostninger til udvikling, to uger	152.520

Sigmax har oplyst, at beløbet svarer til den eventuelle usikkerhed, der måtte være forbundet med de opgjorte omkostninger vedrørende dækningsbidraget. Beløbet udgør ekstra interne lønomkostninger til udvikling (løn til ingeniører, udviklere mv.) svarende til to ugers ekstra arbejde med den tekniske udvikling af Rejsekortløsningen.

Ad (3) - behov for kapacitetsudvidelse

Sigmax har oplyst, at omkostningerne, i alt 209.379 kr., udgør de estimerede omkostninger ved en mindre kapacitetsudvidelse, herunder behov for yderligere lokaler som følge af indgåelse af kontrakten. Dette beløb er skønsmæssigt opgjort som 12,5 % af de enkelte medarbejders samlede løn inkl. pension, feriepenge og bidrag til social sikring.

Rejsekort har gjort gældende, at Sigmax' dækningsbidrag er opgjort til 3.551.929 kr. set i forhold til en samlet tilbudssum på 6.914.080 kr., dvs. en dækningsgrad på mere end 50 %. Sigmax har ikke fremlagt nogen form for dokumentation for, at der allerede i forbindelse med afgivelsen af det endelige tilbud skulle være udarbejdet et budget, der baserede sig på en dækningsgrad på mere end 50 %. Der er i øvrigt heller ikke dokumentation for

den i klageskriftet angivne dækningsgrad på 34 % eller den i replikken angivne dækningsgrad på 35 %. Tabsopgørelserne må betragtes som rene efterrationaliseringer. Der er herunder ikke fremlagt nogen form for dokumentation for den lønomkostningsberegning, som Sigmax måtte have foretaget i forbindelse med afgivelsen af tilbud ved udbuddet.

Rejsekort har bestridt beregningen af de oplyste omkostninger til løn, testing og løbende services og support og gjort gældende, at der mangler dokumentation for beløbene.

Rejsekort har endvidere bestridt tilbudssummen vedrørende licenser og gjort gældende, at der ikke var sikkerhed for, at Rejsekort ville have behov for at anskaffe sig 2.000 licenser, som anført i tilbuddet. Oplysningen om 2.000 brugere fremkom i forbindelse med spørgsmål-svar fasen. Rejsekort oplyste imidlertid pr. mail under forhandlingsforløbet, at licensantallet kunne blive lavere. Der kan således ikke uden videre tages udgangspunkt i Sigmax' tilbudssum, idet den del af summen, der udgøres af licensprisen, er en variabel.

Ad påstand 2

Sigmax har oplyst, at erstatningskravet for negativ kontraktinteresse er opgjort ud fra Sigmax' interne omkostninger forbundet med deltagelsen i udbuddet. Den anvendte interne timeomkostning er opgjort som et gennemsnit af de interne omkostninger vægtet med de relevante personers timeforbrug. Med beregningen har Sigmax vedlagt dokumentation for visse rejseudgifter og månedslønninger.

Rejsekort har anført, at der ikke er fremlagt nogen form for dokumentation for tidsforbruget vedrørende tilbudsafgivningen. Sigmax har endvidere under klagesagen ændret den timetakst, som virksomheden baserer kravet på.

Klagenævnet udtaler:

Ad erstatningsgrundlaget:

Ved vurderingen af, om Rejsekort efter de almindelige erstatningsregler har handlet ansvarspådragende, lægger klagenævnet vægt på, at Rejsekort under tilbudsevalueringen afveg fra vilkårene for fordelingen af point uden at

motivere denne beslutning eller oplyse tilbudsgiverne om beslutningen og derved handlede i strid med ligebehandlings- og gennemsigtighedsprincippet i forsyningsvirksomhedsdirektivets artikel 36, stk. 1, jf. klagenævnets kendelse af 23. februar 2018. Rejsekort har herefter handlet ansvarspådragende.

Spørgsmålet er dernæst, om Sigmax er afskåret fra at få erstatning som følge af de udbudsretlige fejl, som Rejsekort nu har gjort gældende at have begået.

Rejsekort har i udbudsbetingelserne fastlagt en relativ evalueringmetode opbygget som en trappemodel vedrørende delkriteriet ”Supply security, quality and compliance with time schedule”, hvorefter besvarelsener fra de forventede 5 tilbudsgivere skulle vurderes i forhold til hinanden og tildeles pointene 20, 40, 60, 80 eller 100. Det var således klart forudsat, at tilbudsgiver nr. 1 fik 100 point, nr. 2 80 point, nr. 3 60 point, nr. 4 40 point og nr. 5 20 point.

Den overtrædelse af ligebehandlings- og gennemsigtighedsprincippet, som klagenævnet fastslog ved kendelsen af 23. februar 2018, byggede på de nedlagte påstande og bestod i, at Rejsekort havde anvendt en metode ved evalueringen af delkriteriet, som stred mod det, som var beskrevet i udbudsbetingelserne, nemlig at tilbudsgiver nr. 1 skulle tildeles 100 point, og tilbudsgiver nr. 2 skulle tildeles 80 point.

Efter at have konstateret overtrædelsen har klagenævnet herefter tilføjet:

”Det kan ikke føre til et andet resultat, at evalueringsmodellen, som den er beskrevet i udbudsbetingelserne, efter Rejsekorts opfattelse konkret viste sig uegnet til bedømmelse af de indkomne tilbud, idet ordregiveren bærer risikoen for udformning af udbudsmaterialet.”

Den model, der var beskrevet i udbudsbetingelserne, forudsatte, at der indkom 5 tilbud, og tog ikke højde for den situation, at færre tilbudsgivere end forudsat ville afgive indledende eller endeligt tilbud. Rejsekort modtog imidlertid alene 4 indledende tilbud og 2 endelige tilbud. Da det ikke kunne udledes af udbudsbetingelserne, hvorledes tilbudsevalueringen skulle finde sted, såfremt der indkom færre end 5 tilbud, har modellen ikke været i overensstemmelse med gennemsigtighedsprincippet.

Dertil kommer, at modellen ikke giver mulighed for at tildele samme antal point til tilbud, hvis opfyldelse af de fastsatte krav til kvalitet ækvivalerer eller ækvivalerer tilnærmelsesvist. Modellens ”trin” med 20 points forskel mellem hvert af de forudsatte 5 tilbud – uanset de indkomne tilbuds konkrete indhold – er derfor også i strid med ligebehandlingsprincippet.

Da der ikke kan tilkendes en virksomhed erstatning, hvis det udbud, som erstatningskravet vedrører, ikke har kunnet danne grundlag for en lovlig tildelingsbeslutning, og kravet om årsagsforbindelse derfor ikke er opfyldt, tages Rejsekorts påstand om frifindelse til følge.

Herefter bestemmes:

Rejsekort A/S frifindes.

Sigmax Law Enforcement B.V. skal i sagsomkostninger til Rejsekort A/S betale 25.000 kr.

Beløbet skal betales inden 14 dage efter, at denne afgørelse er meddelt parterne.

Kirsten Thorup

Genpartens rigtighed bekræftes.

Julie Just O’Donnell
fuldmægtig